

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5017/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, против туженог АА из места ..., Општина ..., чији је пуномоћник Гордана Катанчевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2812/24 од 20.11.2024. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2812/24 од 20.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2812/24 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 13406/23 од 29.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име трошкова школовања исплати износ од 1.442.573,00 динара, са законском затезном каматом почев од 20.10.2017. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 230.625,00 динара, са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршење па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2812/24 од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, али и због битних повреда одредаба парничног поступка, како то произлази из навода ревизије, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене правне заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса као и правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиоца одлучили применом члана 138. Закона о облигационим односима, с обзиром да је тужилац својим понашањем скривио немогућност испуњења обавезе од стране туженог, који из тих разлога није у обавези да тужиоцу врати примљена новчана средства по основу уговора. Нижестепене одлуке нису у супротности са досадашњом судском праксом код утврђеног скривљеног понашања тужиоца у конкретном случају, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права. Указивањем у ревизији да побијана одлука садржи нејасне разлоге о битним чињеницама, ревидент побија одлуку због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, која по члану 404. став 1. ЗПП не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

С обзиром на изнето, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 27.05.2019. године, а вредност побијаног дела износи 1.442.573,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић